

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 30, e: ps-sds@dz-rs.si, www.dz-rs.si

**SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
(prvopodpisana Jelka Godec)**

Ljubljana, 23. september 2025

**DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
mag. Urška Klakočar Zupančič, predsednica**

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 39/11 in 48/12, 17/22, 95/24 in 57/25 – ZF) in 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21 in 58/23 in 35/24) vlagamo spodaj podpisani poslanke in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O DOHODNINI,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora.

Predlagatelji predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe zakona.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru Republike Slovenije in pri delu njegovih teles bo v imenu predlagatelja sodelovala **poslanika Suzana Lep Šimenko**.

Priloge:

- Predlog zakona o spremembah Zakona o dohodnini
- Podpisi poslancev:
 - o Jelka Godec
 - o Anja Bah Žibert
 - o Franc Breznik
 - o Zvonko Černač
 - o mag. Karmen Furman
 - o Rado Gladek
 - o Alenka Helbl
 - o Andrej Hoivik
 - o Janez (Ivan) Janša
 - o Jožef Jelen
 - o Alenka Jeraj
 - o Franci Kepa
 - o Andrej Kosi
 - o Danijel Krivec
 - o Jožef Lenart
 - o Suzana Lep Šimenko
 - o Tomaž Lisec
 - o Žan Mahnič
 - o Zoran Mojškerc
 - o Bojan Podkrajšek
 - o Andrej Poglajen
 - o Franc Rosec
 - o Anton Šturbej
 - o Jože Tanko

ZAKON O SPREMEMBAH ZAKONA O DOHODNINI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

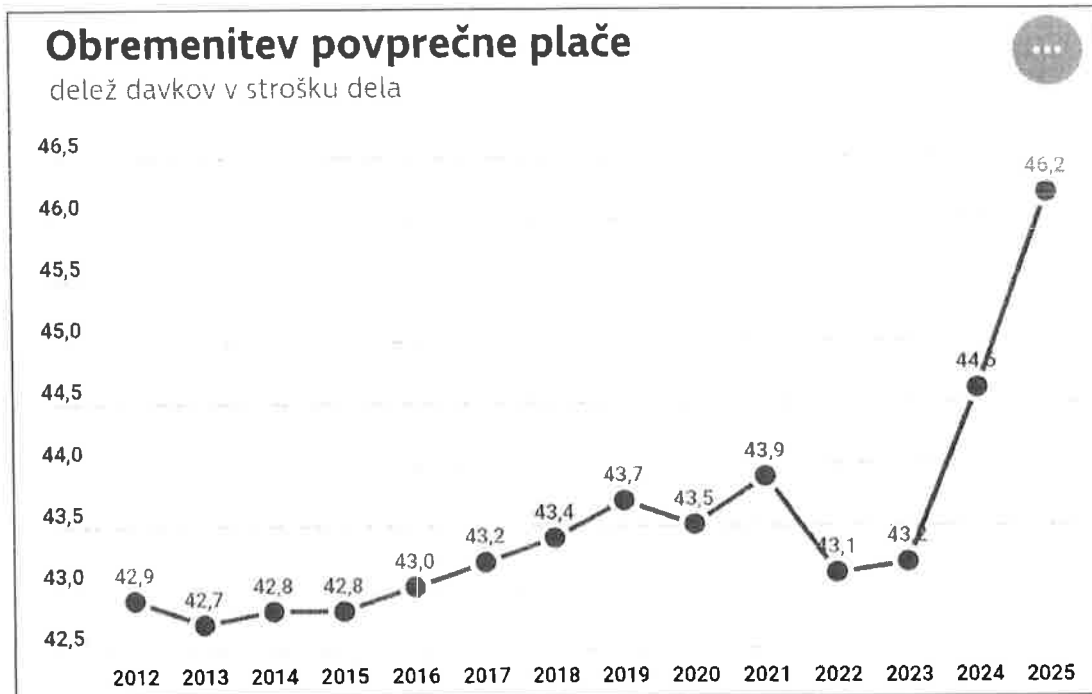
1. 1. Splošno

Slovenija se v času mandata vlade dr. Roberta Goloba sooča z izrazito neugodnimi trendi na področju davčne politike, ki so bistveno vplivali na neto dohodke prebivalstva, konkurenčnost gospodarstva ter širše makroekonomske kazalnike. Namesto da bi se v obdobju visoke inflacije in stanovanjske krize zavezala k sistemskemu razbremenjevanju plač, je sprejemala odločitve, ki so povečale davčno-prispevno breme zaposlenih in podjetij ter dodatno zmanjšale realno kupno moč prebivalstva in konkurenčnost gospodarstva.

Ena ključnih napačnih in škodljivih odločitev vlade dr. Roberta Goloba je bila ustavitev postopnega zviševanja splošne olajšave, ki jo je predvidela novela Zakona o dohodnini (ZDoh-2Z), sprejeta marca 2022 v času vlade Janeza Janše. Ta novela je določila jasno časovnico razbremenjevanja, in sicer zvišanje splošne olajšave na 5.500 evrov v letu 2023, na 6.500 evrov v letu 2024 in na 7.500 evrov v letu 2025. Z novelo ZDoh-2AA, sprejeto decembra 2022, pa je vlada dr. Roberta Goloba to pot prekinila in olajšavo zaustavila pri 5.000 evrih. Posledično so se neto plače v letih 2023, 2024 in 2025 oblikovale na bistveno nižji ravni, kot bi se sicer. Učinek takšne politike je, da je vsak zaposleni v tem obdobju izgubil več sto evrov neto dohodka na leto, skupno pa po izračunih Gospodarske zbornice Slovenije celo več tisoč evrov v celotnem obdobju do 2026.

Obenem je vlada dr. Roberta Goloba sprejela vrsto ukrepov, ki so dodatno povišali davčno-prispevno breme dela. Z letom 2024 je bil uveden obvezni zdravstveni prispevek v višini 35 evrov mesečno, ki se je marca 2025 zvišal na 37,17 evra. Julija 2025 je začel veljati še nov prispevek za dolgotrajno oskrbo v višini enega odstotka iz bruto plače delavca in enega odstotka na bruto plačo delodajalca. Tovrstne »rešitve«, čeprav jih vlada dr. Roberta Goloba predstavlja kot »socialne reforme«, v praksi pomenijo neposredno znižanje neto plače in povečanje stroška dela.

Graf 1: Obremenitev povprečne plače (delež davkov v strošku dela)

Vir: <https://www.delo.si/novice/slovenija/kako-mocno-so-obdavcene-place-v-sloveniji>.

Slovenija je med državami z najvišjimi davčnimi obremenitvami v Evropski uniji, takoj za Belgijo. To v praksi pomeni, da delavcu od vsakega zasluženega evra ostane zgolj 27 centov, medtem ko preostanek pobere država. Tako več kot dve tretjini celotnega zaslužka končata v državnem proračunu, namesto v žepih tistih, ki z delom ustvarjajo dodano vrednost. Ob takšni davčni politiki se upravičeno poraja občutek, da država delavca ne nagraduje za trud in znanje, temveč ga kaznuje z visokimi davki, ki mu jemljejo finančno svobodo.

Pod vlado dr. Roberta Goloba se slovenskim državljanom življenje očitno le še draži. Povprečni Slovenec z neto plačo danes prejme kar 300 evrov manj kot leta 2022, kar pomeni neposredno jemanje iz žepa ljudi, ki pošteno delajo. Še več, za isto bruto plačo si lahko privoščijo kar 13 odstotkov manj življenjskih potrebščin kot pred tremi leti, kar jasno kaže na padanje kupne moči in slabšanje življenjskega standarda.

Slovenija se je med državami članicami Evropske unije (EU) in OECD glede obremenitve dela za družine z dvema otrokoma povzpela na 10. mesto, kar potrjuje, da so davki pri nas med najvišjimi. Zaradi neizvajanja dohodninskih razbremenitev, ki jih je predvidela prejšnja vlada, bo povprečen slovenski delavec do leta 2026 prikrajšan za 3.600 evrov, tisti z višjimi plačami pa celo za več kot 5.000 evrov.

Medtem ko povprečni starš v Avstriji na leto prejme 46.000 evrov neto, slovenski starš prejme zgolj 19.000 evrov, torej 2,5-krat manj. To je zaskrbljujoča razlika, ki kaže, kako vlada dr. Roberta Goloba z davčnim primežem duši lastne državljanke.

Tudi gospodarstvo je pod vedno večjim pritiskom. Podjetja so lani plačala kar 37 odstotkov več davkov kot leto prej. Davčna osnova podjetij pa se je v zadnjih letih povečala desetkrat hitreje kot prihodki pravnih oseb, kar jasno kaže na nesorazmerje in destruktivno davčno politiko. Takšno davčno izčrpavanje ljudi in podjetij vodi v osiromašenje prebivalstva, beg možganov in propad konkurenčnosti gospodarstva. Vlada dr. Roberta Goloba pa si pred tem še naprej zatiska oči.

Na makroekonomski ravni Slovenija zaradi tovrstnih odločitev izgublja konkurenčnost. Po najnovejših podatkih OECD (Taxing Wages 2025) znaša davčni primež, torej delež davkov in prispevkov v strošku dela, za samskega posameznika s povprečno plačo brez otrok v Sloveniji kar 44,6 odstotka. To nas uvršča na šesto mesto med vsemi državami OECD, pri čemer povprečje OECD znaša 34,9 odstotka. Neto plača posameznika s povprečno plačo v Sloveniji znaša zgolj 64,4 odstotka bruto zneska, medtem ko v povprečju OECD neto plača dosega 75 odstotkov bruto plače. Razlika je torej več kot deset odstotnih točk, kar pomeni, da povprečni zaposleni v Sloveniji iz istega stroška dela odnese bistveno manj kot povprečni zaposleni v razvitih državah. Takšna struktura obremenitve dela zmanjšuje motivacijo za zaposlitev, ovira zadrževanje visoko usposobljenega kadra in omejuje privlačnost Slovenije za tuje investitorje.

OECD posebej izpostavlja, da obremenitev dela v Sloveniji še narašča z višino plače. Pri bolje plačanih kadrih, ki so ključni za gospodarsko rast, je davčni primež še višji, kar ustvarja dodatne nekonkurenčne pogoje. To pomeni, da Slovenija ne le zavira rast neto plač povprečnih zaposlenih, temveč tudi težje privabi in zadrži strokovnjake z višjo dodano vrednostjo.

Na problem opozarjajo tudi primerjave s sosednjimi državami. Na Hrvaškem, kjer povprečna bruto plača znaša 1.998 evrov, neto plača dosega 1.451 evrov. V Sloveniji je povprečna bruto plača maja 2025 znašala 2.508,55 evra, neto pa 1.592,31 evra. Čeprav ima slovenski zaposleni za 510 evrov višjo bruto plačo, je njegova neto prednost pred hrvaškimi zaposlenimi le 141 evrov. To pomeni, da več kot dve tretjini razlike v bruto plači poberejo davki in prispevki. V praksi to ustvarja vtis, da je Slovenija bistveno manj konkurenčna za delo in zaposlovanje, saj bruto višina plače ne pomeni tudi ustrezno višje neto koristi. Še posebej nazorna je primerjava pri višjih plačah. Pri bruto letni plači v višini 60.000 evrov delavec v Sloveniji prejme le 28.048 evrov neto. To ga postavlja v izrazito slabši položaj v primerjavi z zaposlenimi v drugih evropskih državah, kot sta Češka ali Hrvaška, kjer bi mu ob enaki bruto plači letno ostalo približno 10.000 evrov več.

Še bolj zaskrbljujoča je primerjava plač po standardu kupne moči. Po podatkih Eurostata je bila povprečna neto plača samske osebe brez otrok, preračunana v standard kupne moči, leta 2023 v Sloveniji 19.706 evrov, na Češkem 19.919 evrov in v Italiji kar 25.051 evrov. To pomeni, da ima Slovenija nižjo kupno moč kot primerljive države srednje Evrope in bistveno zaostaja za zahodnoevropskimi članicami. Povedano preprosto, čeprav je slovenska bruto plača v nominalnem znesku višja od številnih držav v regiji, si z njo povprečen Slovenec lahko privošči manj kot njegovi evropski kolegi.

Na mednarodni ravni se to odraža tudi v padcu Slovenije na lestvicah davčne konkurenčnosti. Organizacija Tax Foundation je oktobra 2024 v svojem indeksu mednarodne davčne konkurenčnosti Slovenijo uvrstila šele na 22. mesto, potem ko je

leto prej zasedala 16. mesto. Gre za zdrs za šest most v cncm letu. Kot glavni razlog navajajo dvig davka od dohodkov pravnih oseb z 19 na 22 odstotkov, ki je bil uveden leta 2024 in naj bi veljal do leta 2028. Čeprav gre formalno za začasen ukrep, ima ta poteza neposreden vpliv na zaznavanje Slovenije kot poslovnega okolja. Poleg tega se hkrati z višjo obdavčitvijo podjetij povečuje tudi obremenitev zaposlenih, kar ustvarja dvojni negativni učinek – manj privlačno okolje za investicije in manjšo neto korist za prebivalce.

V praksi so posledice (davčne) politike vlade dr. Roberta Goloba izrazito negativne. Povprečni Slovenec ima v letu 2025 približno 300 evrov manj letne neto plače kot v letu 2022, hkrati pa si lahko za enako bruto plačo privošči kar 13 odstotkov manj življenjskih potrebščin kot pred tremi leti. Gre za kombinacijo višje obdavčitve in visoke inflacije, ki je povsem razvrednotila dohodkovni položaj zaposlenih. Gospodarska zbornica Slovenije je ob tem izračunala, da bodo zaposleni s povprečno plačo v obdobju 2023–2026 skupaj prikrajšani za 3.600 evrov neto dohodka, tisti z dvakratnikom povprečne plače pa celo za 5.200 evrov. To pomeni, da je vlada s svojo davčno politiko sistematično znižala realne prihodke prebivalstva in dodatno prispevala k padcu življenjskega standarda.

Slika 1: Primerjava davčne politike vlade dr. Roberta Goloba z letom 2022

Vir: <https://www.finance.si/manager/koliko-davkov-placujemo-zdaj-in-koliko-smo-jih-pred-golobovo-vlado/a/9037994>.

Na davčno breme zaposlenih opozarja tudi Fiskalni svet, ki ugotavlja, da so se javnofinančni prihodki v obdobju 2022–2024 povečali za skoraj štiri milijarde evrov oziroma za 20 odstotkov, vendar ta rast ne pomeni tudi večje kakovosti javnih storitev ali bolj vzdržnih javnih financ. Več pobranih davkov je rezultat predvsem novih obremenitev na račun zaposlenih in podjetij, kar zavira zasebno porabo, investicije in izvozno konkurenčnost.

Tudi podjetja se soočajo z večjo obremenitvijo. Prihodki iz davka od dohodkov pravnih oseb so se v obdobju 2022–2024 povečali za skoraj 40 odstotkov, kar je posledica tako dviga davčne stopnje kot širjenja davčne osnove. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije (FURS) so se prihodki pravnih oseb v tem obdobju povečali zgolj za 1,6 odstotka, medtem ko se je davčna osnova dvignila za 16 odstotkov. To pomeni, da davčna obremenitev podjetij narašča bistveno hitreje od njihove produktivnosti in prihodkov, kar zmanjšuje naložbene sposobnosti, zavira rast in vodi v premisleke o selitvi poslovanja v davčno ugodnejša okolja.

Slovenija je v zadnjih treh letih na davčnem področju ubrala smer, ki vodi v višjo obremenitev zaposlenih in podjetij, manjšo neto korist prebivalstva ter slabšo konkurenčnost gospodarstva. Vlada dr. Roberta Goloba je ustavila napovedano razbremenitev dela, uvedla nove prispevke, zvišala obdavčitev podjetij in obremenila najemni trg. Posledice so nižje neto plače, višje najemnine, manjša kupna moč in slabši položaj Slovenije na mednarodnih lestvicah konkurenčnosti.

1. 2 Dvig splošne davčne olajšave

V Slovenski demokratični stranki predlagamo postopno zvišanje splošne davčne olajšave kot ključni ukrep za razbremenitev dela in povečanje neto dohodkov vseh zaposlenih, ne glede na višino plače. V letu 2026 predlagamo zvišanje na 8.000 evrov, v letu 2027 na 9.000 evrov, od leta 2028 dalje pa na 10.000 evrov.

V Sloveniji imamo v ZDoh-2 uvedeno splošno davčno olajšavo, katere namen je izključitev iz obdavčitve dohodkov, ki jih posameznik minimalno porabi za preživljanje in vzdrževanje samega sebe. S predlogom zakona želimo to olajšavo postopno zvišati. Po zadnjih podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je prag tveganja revščine za enočlansko gospodinjstvo (samsko osebo) konec leta 2024 znašal 981 evrov mesečno oziroma 11.772 evrov letno, stopnja tveganja revščine pa je bila 13,2 odstotka. Postopno zviševanje splošne olajšave je zato smiselno tudi z vidika socialne politike, saj se s tem davčni sistem prilagaja dejanskemu pragu tveganja revščine in zagotavlja, da dohodek, namenjen osnovnemu preživetju, ni predmet obdavčitve. Tak pristop krepi pravičnost davčnega sistema in zmanjšuje socialna tveganja.

Ob trenutno veljavni splošni olajšavi 5.260 evrov je letni neto dohodek pri minimalni plači 10.874,67 evrov, pri povprečni plači 19.745,13 evrov in pri dvakratniku povprečne plače 36.163,48 evrov. Če se olajšava zviša, se neto dohodek sorazmerno poveča.

V letu 2026, ko bi se splošna olajšava zvišala na 8.000 evrov, bi zaposleni pridobili:

- pri minimalni plači 438,40 evrov več letno oziroma 36,53 evrov več na mesec,
- pri povprečni plači 712,40 evrov več letno oziroma 59,37 evrov več na mesec,
- pri dvakratni povprečni plači 904,20 evrov več letno oziroma 75,35 evrov več na mesec.

Tabela 1: Leto 2026 – dvig splošne olajšave (SO) na 8.000 evrov

Plača	Neto 2025 (SO 5.260 eur)	Neto 2026 (SO 8.000 eur)	Razlika letno (v eur)	Razlika mesečno (v eur)
Minimalna	10.874,67	11.313,07	+ 438,40	+ 36,53
Povprečna	19.745,13	20.457,53	+ 712,40	+ 59,37
dvakratna povprečna	36.163,48	37.067,68	+ 904,20	+ 75,35

V letu 2027, ob nadaljnjem zvišanju olajšave na 9.000 evrov, bi bil učinek še večji:

- pri minimalni plači 598,40 evrov več letno oziroma 49,87 evrov mesečno,
- pri povprečni plači 972,40 evrov več letno oziroma 81,03 evrov mesečno,
- pri dvakratni povprečni plači 1.234,20 evrov več letno oziroma 102,85 evrov mesečno.

Tabela 2: Leto 2027 – dvig splošne olajšave (SO) na 9.000 evrov

Plača	Neto 2025 (SO 5.260 eur)	Neto 2027 (SO 9.000 eur)	Razlika letno (v eur)	Razlika mesečno (v eur)
Minimalna	10.874,67	11.473,07	+ 598,40	+ 49,87
Povprečna	19.745,13	20.717,53	+ 972,40	+ 81,03
dvakratna povprečna	36.163,48	37.397,68	+ 1.234,20	+ 102,85

Od leta 2028 dalje, če se splošna olajšava dvigne na 10.000 evrov, bi zaposleni prejeli:

- pri minimalni plači 758,40 evrov več letno oziroma 63,20 evrov mesečno,
- pri povprečni plači 1.232,40 evrov več letno oziroma 102,70 evrov mesečno,
- pri dvakratni povprečni plači 1.564,20 evrov več letno oziroma 130,35 evrov mesečno.

Tabela 3: Od leta 2028 – dvig splošne olajšave (SO) na 10.000 evrov

Plača	Neto 2025 (SO 5.260 eur)	Neto 2028+ (SO 10.000 eur)	Razlika letno (v eur)	Razlika mesečno (v eur)
Minimalna	10.874,67	11.633,07	+ 758,40	+ 63,20
Povprečna	19.745,13	20.977,53	+ 1.232,40	+ 102,70
dvakratnapovprečna	36.163,48	37.727,68	+ 1.564,20	+ 130,35

Izračuni temeljijo na veljavni dohodninski lestvici za leto 2025 s petimi razredi obdavčitve (16, 26, 33, 39 in 50 odstotkov). Kot izhodišče je upoštevana splošna olajšava v višini 5.260 evrov, ki se v scenarijih zvišuje na 8.000 evrov v letu 2026, 9.000 evrov v letu 2027 in 10.000 evrov od leta 2028 naprej. V izračunih so upoštevani prispevki delojemalca v višini 22,10 odstotka od bruto plače. Uporabljeni so zneski minimalne plače 1.277,72

evrov bruto mesečno, povprečno plačo 2.523,52 evrov bruto mesečno in dvakratnika povprečne plače 5.047,04 evrov bruto mesečno. Pri izračunih niso upoštevane druge olajšave, kot so olajšave za otroke ali vzdrževane družinske člane, prav tako niso upoštevana izredna izplačila ali bonitete. Neto dohodek je izračunan kot bruto plača, zmanjšana za prispevke in za dohodnino, razlika med obstoječo in višjo splošno olajšavo pa kaže neposredno povečanje neto izplačila.

S postopnim zvišanjem splošne olajšave na 8.000 evrov v letu 2026, na 9.000 evrov v letu 2027 in na 10.000 evrov od leta 2028 dalje se bo povrnil mehanizem, ki neposredno in univerzalno povečuje neto dohodek vseh zaposlenih. Gre za enostaven, pregleden in pravičen ukrep, ki zmanjšuje davčni primež, povečuje kupno moč gospodinjstev, izboljšuje konkurenčnost gospodarstva in Slovenijo ponovno približuje standardom razvite Evrope.

1. 3 Sprememba lestvice za odmero dohodnine in znižanje davčne stopnje v petem davčnem razredu

V Slovenski demokratični stranki predlagamo tudi celovito prilagoditev lestvice za odmero dohodnine, ki vključuje sorazmerno zvišanje vseh dohodkovnih pragov in s tem »počasnejše« prehajanje zavezancev v višje davčne razrede. Takšna sprememba neposredno razbremenjuje nizke in srednje dohodke ter zagotavlja, da se večji del plače obdavči po nižjih stopnjah.

Predlog zakona določa tudi spremembo pri najvišjem, petem davčnem razredu, kjer se stopnja obdavčitve zniža s 50 % na 45 %. S tem se odpravlja ena najbolj restriktivnih določb veljavne ureditve, Slovenija pa se bo tako približala evropskemu povprečju obdavčitve najvišjih dohodkov.

Tabela 4: Razvrstitev zavezancev, njihov dohodek in znesek odmerjene dohodnine, v evrih

	1. dav. razred	2. dav. razred	3. dav. razred	4. dav. razred	5. dav. razred	Skupaj
Št. zavezancev	940.610	508.843	82.737	10.880	6.186	1.549.256
Dohodek v €	9.972.224.444	13.229.610.030	4.234.681.064	929.072.870	949.825.081	29.315.413.489
Osnova v €	1.920.308.547	7.446.729.350	2.791.386.366	656.605.587	716.281.921	13.531.311.771
Dohodnina v €	236.818.445	1.287.984.964	674.011.439	190.668.737	270.756.766	2.660.240.351
Dohodek/zav. v €	10.602	25.999	51.182	85.393	153.544	18.922
Dohodni./zav v €	252	2.531	8.146	17.525	43.769	1.717
Delež zavezancev	60,7	32,8	5,3	0,7	0,4	100,0

Vir: Letno poročilo Finančne uprave Republike Slovenije za leto 2024.

Takšna rešitev je utemeljena z več razlogi. Najprej, dvig praga prvega razreda pomeni, da se večji del dohodkov obdavči po najnižji, 16-odstotni stopnji, kar koristi zavezancem z nižjimi dohodki. Nadalje se z zvišanjem pragov v vseh razredih preprečuje prehitro prehajanje v višje obdavčene razrede, s čimer se razbremenjuje srednji sloj prebivalstva, ki je v zadnjih letih nosil največji delež bremena davčne politike. Posebej pomembno je znižanje stopnje v petem razredu, saj razbremenjuje najvišje obdavčene dohodke in s

tem zmanjšuje tveganje odseljevanja visoko usposobljenih kadrov v tujino ter spodbuja vlaganja v domače gospodarstvo.

Po podatkih OECD (Taxing Wages 2025) Slovenija s 44,6-odstotnim davčnim primežem sodi med države z najvišjo obremenitvijo dela, pri čemer je obremenitev najvišjih dohodkov med najbolj strogimi v EU. Obdavčitev po stopnji 50 % je ustvarjala enega najvišjih davčnih razredov v EU in postavljala Slovenijo v izrazito nekonkurenčen položaj. Z uvedbo novega praga pri 90.000 evrih in znižanjem stopnje na 45 % se ta položaj bistveno izboljšuje, saj Slovenijo približuje evropskemu povprečju in ustvarja bolj privlačne pogoje za delo in naložbe.

Spremembe glede na trenutno lestvico dohodnine pomenijo, da se obstoječi pragovi in stopnje, ki danes veljajo, pomembno prilagajajo. Trenutna lestvica za leto 2025 določa, da se dohodek do 9.210,26 evra obdavči po 16-odstotni stopnji, dohodek med 9.210,26 in 27.089 evra po 26-odstotni stopnji, dohodek med 27.089 in 54.178 evra po 33-odstotni stopnji, dohodek med 54.178 in 78.016,32 evra po 39-odstotni stopnji, dohodek nad 78.016,32 evra pa po 50-odstotni stopnji.

Predlagana lestvica pa določa, da se dohodek do 10.630 evrov obdavči po 16-odstotni stopnji, dohodek med 10.630 in 31.240 evri po 26-odstotni stopnji, dohodek med 31.240 in 62.480 evri po 33-odstotni stopnji, dohodek med 62.480 in 90.000 evri po 39-odstotni stopnji, dohodek nad 90.000 evrov pa po 45-odstotni stopnji.

V praksi to pomeni, da se prvi prag zvišuje z 9.210 evrov na 10.630 evrov, kar omogoča, da se večji del nizkih dohodkov obdavči po najnižji stopnji. Drugi prag se premika z 27.089 evrov na 31.240 evrov, kar pomeni, da prehod v višji, 33-odstotni razred nastopi pozneje. Tretji prag se zvišuje z 54.178 evrov na 62.480 evrov, s čimer se razbremenjuje srednji razred, saj ostane večji del plače obdavčen po 26- in 33-odstotni stopnji. Četrti prag se zvišuje z 78.016 evrov na 90.000 evrov, kar pomeni, da več dohodka ostane obdavčenega po 39-odstotni stopnji. Najvišji, peti razred pa se ne le premakne navzgor, ampak se hkrati zniža tudi stopnja obdavčitve, in sicer s 50 na 45 odstotkov.

Predlagana nova lestvica za odmero dohodnine:

Če znaša neto letna osnova v evrih		znaša dohodnina v evrih				
nad	do					
	10.630,00			16 %		
10.630,00	31.240,00	1.700,00	+	26 %	nad	10.630,00
31.240,00	62.480,00	6.900,00	+	33 %	nad	31.240,00
62.480,00	90.000,00	17.000,00	+	39 %	nad	62.480,00
90.000,00		27.900,00	+	45 %	nad	90.000,00

Predlagana rešitev prinaša koristi vsem davčnim zavezancem. Pri nizkih dohodkih pomeni, da se večji del obdavči po najnižji stopnji. Pri srednjih dohodkih pomeni počasnejši prehod v višje razrede in s tem nižjo davčno obremenitev. Pri višjih dohodkih

pa znižanje stopnje v najvišjem razredu prinaša pomembno razbremenitev, ki povečuje privlačnost Slovenije za strokovnjake in podjetnike.

Skupni učinek ukrepa je povečanje neto dohodkov v vseh dohodkovnih skupinah, povečanje kupne moči gospodinjstev ter krepitev konkurenčnosti slovenskega gospodarstva.

Predlagana prilagoditev lestvice dohodnine bi prinesla razbremenitev vsem zavezancem, pri čemer se učinki povečujejo z višino davčne osnove. Pri nižjih dohodkih je razbremenitev zmerna, vendar pomembna za posameznika – tako bi nekdo z neto letno davčno osnovo 12.000 evrov plačal približno 142 evrov manj dohodnine, kar pomeni skoraj 12 evrov več v žepu vsak mesec. Podoben učinek bi imel tudi pri osnovi 20.000 evrov.

Razbremenitev postane izrazitejša pri srednjih in višjih dohodkih. Pri osnovi 30.000 evrov bi zavezanec plačal skoraj 346 evrov manj davka, pri osnovi 45.000 evrov pa približno 433 evrov manj, kar pomeni več kot 36 evrov dodatnega neto dohodka na mesec. Pri višjih plačah so razlike še bolj občutne – pri osnovi 70.000 evrov bi bil prihranek že okoli 931 evrov letno oziroma več kot 77 evrov mesečno.

Pri osnovi 85.000 evrov bi zavezanec privarčeval skoraj 1.700 evrov letno, kar ustreza približno 142 evrom mesečno. Še izrazitejša bi bila razbremenitev pri osnovi 95.000 evrov, kjer bi se davčna obveznost zmanjšala za skoraj 2.500 evrov letno, kar je več kot 200 evrov mesečno.

Pri zelo visokih osnovah so učinki še večji: zavezanec s 120.000 evri osnove bi letno plačal skoraj 3.750 evrov manj dohodnine oziroma več kot 300 evrov manj mesečno, pri 150.000 evrih pa bi se razbremenitev povzpela celo na dobrih 5.200 evrov letno oziroma skoraj 440 evrov mesečno.

Tabela 5: Prihranek zaradi predlagane nove dohodninske lestvice

Neto letna osnova (evrov)	Dohodnina zdaj (evrov)	Dohodnina po novem (evrov)	Razlika letno (evrov)	Razlika mesečno (evrov)
12.000	2.198,97	2.057,00	141,97	11,83
20.000	4.278,97	4.137,00	141,97	11,83
30.000	7.082,74	6.737,00	345,74	28,81
45.000	12.032,74	11.600,20	432,54	36,04
70.000	21.232,06	20.301,40	930,66	77,55
85.000	27.850,27	26.151,40	1.698,87	141,57
95.000	32.850,27	30.351,40	2.498,87	208,24

Ta primerjava jasno kaže, da predlagana sprememba ne prinaša koristi zgolj najvišje obdavčenim, ampak postopno razbremeni vse zavezance. Največjo razliko seveda občutijo tisti, ki danes »padejo« v najvišji, peti davčni razred, saj se prag zvišuje na 90.000 evrov, hkrati pa se stopnja v tem razredu znižuje s 50 na 45 odstotkov. Vendar tudi zaposleni z nižjimi in srednjimi plačami občutijo pomembne pozitivne učinke, saj se

pragovi v vseh razredih zvišujejo in s tem večji del njihovega dohodka ostane obdavčen po nižjih stopnjah.

Za oceno učinkov predlagane prilagoditve lestvice dohodnine je bila uporabljena naslednja metodologija. Najprej je bila vzeta veljavna lestvica za leto 2025, ki določa pet davčnih razredov s pragovi pri 9.210,26 evrov, 27.089 evrov, 54.178 evrov, 78.016,32 evrov in stopnjami 16 %, 26 %, 33 %, 39 % in 50 %. Nato je bila oblikovana predlagana nova lestvica, ki ohranja pet razredov, vendar pragove premakne navzgor na 10.630 evrov, 31.240 evrov, 62.480 evrov in 90.000 evrov, pri čemer se stopnja obdavčitve v petem razredu zniža s 50 % in 45 %. Za nov sistem so bili določeni pavšalni zneski dohodnine v posameznih razredih tako, da je bila zagotovljena zveznost davčne funkcije – to pomeni, da pri prehodu iz enega v drugi razred ne pride do »skoka« obdavčitve, ampak se dohodnina povečuje linearno glede na stopnjo in presežek nad pragom. Izračuni so bili narejeni za različne neto letne davčne osnove (12.000 evrov, 20.000 evrov, 30.000 evrov, 45.000 evrov, 70.000 evrov, 85.000 evrov, 95.000 evrov, 120.000 evrov in 150.000 evrov). Neto letna davčna osnova je dohodek po upoštevanju splošne in drugih olajšav, ki vstopa v lestvico dohodnine. Za vsako izbrano davčno osnovo je bila izračunana višina dohodnine po trenutno veljavni lestvici za leto 2025 in po novi predlagani lestvici. Razlika med njima predstavlja prihranek za zavezanca, ki je prikazan v absolutnem letnem znesku in preračunan na mesečno raven. S tem pristopom je mogoče jasno pokazati, kako bi se davčna obveznost zavezancev spremenila pri različnih ravneh dohodka ter kakšne koristi bi prinesla sprememba lestvice za odmero dohodnine in znižanje davčne stopnje v petem davčnem razredu.

1. 4 Skupni učinki dviga splošne olajšave, spremembe lestvice za odmero dohodnine in znižanja davčne stopnje v petem davčnem razredu

Predlog zakona uvaja kombinacijo dveh ključnih ukrepov: postopno zviševanje splošne davčne olajšave in hkratno prilagoditev dohodninske lestvice. Skupni učinki teh sprememb so neposredno vidni pri neto dohodkih zaposlenih, saj se z obema ukrepoma seštevajo pozitivni vplivi.

Tabela 5: Prikaz skupnih pozitivnih učinkov dviga splošne olajšave, spremembe lestvice za odmero dohodnine in znižanja davčne stopnje v petem davčnem razredu

Plača	2026 (letno / mesečno v eur)	2027 (letno / mesečno v eur)	2028 + (letno / mesečno v eur)
Minimalna	438,40 / 36,53	598,40 / 49,87	758,40 / 63,20
Povprečna	854,37 / 71,20	1.114,37 / 92,86	1.374,37 / 114,53
dvakratna povprečna	1.336,74 / 111,40	1.666,74 / 138,90	1.996,74 / 166,40

Pri minimalni plači bo razbremenitev v celoti posledica višje splošne olajšave. Zaposleni z minimalno plačo bo v letu 2026 prejel 438,40 evra več neto na letni ravni (36,53 evra mesečno), v letu 2027 598,40 evra več (49,87 evra mesečno) in od leta 2028 dalje 758,40 evra več (63,20 evra mesečno). Ker davčna osnova pri minimalni plači ostaja pod nižjimi davčnimi razredi, sprememba lestvice nanjo ne vpliva.

Pri povprečni plači se učinki obch ukrepov seštevajo. V letu 2026 bo zaposleni prejel skupaj približno 854 evrov več neto letno oziroma 71 evrov mesečno, v letu 2027 bo prihranek znašal 1.114 evrov letno oziroma 93 evrov mesečno, v letu 2028 in kasneje pa 1.374 evrov letno oziroma 115 evrov mesečno. Pri povprečni plači je tako k učinku višje splošne olajšave dodan še učinek nove lestvice, ki z zvišanjem pragov in prestavitvijo obdavčitve omogoča dodatno razbremenitev v višini približno 142 evrov letno oziroma skoraj 12 evrov mesečno.

Največjo razliko bodo občutili zavezanci z višjimi dohodki. Pri dvakratniku povprečne plače bo zaposleni že v letu 2026 prejel približno 1.337 evrov več neto letno oziroma 111 evrov mesečno. Leta 2027 se bo ta učinek povečal na 1.667 evrov letno oziroma 139 evrov mesečno, od leta 2028 dalje pa bo skupna razbremenitev znašala približno 1.997 evrov letno oziroma 166 evrov mesečno. Poleg višje splošne olajšave ima tu pomembno vlogo tudi nova dohodninska lestvica, ki prinaša dodatno razbremenitev v višini približno 433 evrov letno oziroma 36 evrov mesečno.

Skupaj to pomeni, da bodo predlagane spremembe zakona prinesle razbremenitev za vse zaposlene – od tistih z minimalnimi plačami do tistih z visoko nadpovprečnimi plačami. Mehanizem je univerzalen, pregleden in preprost: vsi zaposleni bodo imeli višje neto plače, razbremenitev pa bo sorazmerna višini dohodka in bo rasla postopno v letih 2026, 2027 in 2028. Predlagana kombinacija dveh ukrepov tako zagotavlja najširši možni doseg in neposreden učinek na standard prebivalstva, hkrati pa izboljšuje konkurenčnost slovenskega gospodarstva in zmanjšuje davčni primež, ki je danes med najvišjimi v OECD.

V Slovenski demokratični stranki se zavedamo, da za povečanje konkurenčnosti in izboljšanje finančnega stanja prebivalstva ter podjetij ne bodo zadostovale zgolj davčne razbremenitve. Zato je nujno, da se pripravijo celoviti ukrepi, ki bodo poleg finančnih olajšav vključevali tudi zmanjšanje administrativnih in birokratskih ovir, ki otežujejo življenje in poslovanje podjetij. Uveljaviti je treba vrednote, ki temeljijo na spoštovanju podjetniških iniciativ, ustvarjalnosti ljudi in inovativnosti, saj prav ti dejavniki dolgoročno krepijo gospodarsko rast, dvigujejo blaginjo prebivalstva in povečujejo stabilnost javnih financ.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je v prvi vrsti popraviti škodljive posledice davčne politike vlade dr. Roberta Goloba, ki je z zamrznitvijo postopnega zviševanja splošne olajšave in z uvedbo novih dajatev dodatno obremenila zaposlene ter zmanjšala njihovo realno kupno moč. Predlog zakona zasleduje vrsto medsebojno povezanih ciljev, ki so usmerjeni v izboljšanje socialno-ekonomskega položaja prebivalstva, povečanje konkurenčnosti slovenskega gospodarstva in krepitev zaupanja v davčni sistem.

Prvi cilj je povečanje neto dohodkov zaposlenih. Postopno zviševanje splošne olajšave na 8.000 evrov v letu 2026, na 9.000 evrov v letu 2027 in na 10.000 evrov od leta 2028 dalje pomeni univerzalno in pregledno razbremenitev dela. Hkrati bo prilagoditev lestvice

za odmero dohodnine poskrbela, da se zavezanci počasneje premikajo v višje davčne razrede, obremenitev najvišjih dohodkov pa se zniža. Skupni učinki obeh ukrepov bodo za zaposlene zelo konkretni: zaposleni z minimalno plačo bo od leta 2028 dalje prejel 758 evrov več letno, zaposleni s povprečno plačo 1.374 evrov več, zaposleni z dvakratnikom povprečne plače pa skoraj 2.000 evrov več.

Drugi cilj je zmanjšanje davčnega primeža, ki je v Sloveniji med najvišjimi v OECD in EU. Po podatkih OECD znaša davčni primež za samskega zaposlenega s povprečno plačo kar 44,6 odstotka, kar Slovenijo uvršča na šesto mesto med vsemi članicami OECD. Z uvedbo višje splošne olajšave in s prilagoditvijo lestvice se bo ta delež znižal, kar bo Slovenijo približalo povprečju OECD in izboljšalo njen položaj na mednarodnih lestvicah konkurenčnosti.

Tretji cilj je krepitev kupne moči gospodinjstev. Neto plače so se v zadnjih treh letih realno zmanjšale za približno 13 odstotkov, kar pomeni, da si zaposleni za enako bruto plačo lahko privoščijo bistveno manj življenjskih potrebščin. Z višjimi neto plačami se bo okrepila zasebna potrošnja, ki je eden ključnih motorjev gospodarske rasti. Posebno pomembno je, da bo ukrep pomagal mladim in mladim družinam, ki so med najranjlivejšimi zaradi visokih življenjskih stroškov in stanovanjskih izzivov.

Četrty cilj je povečanje konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. Višje neto plače bodo zmanjšale pritisk na podjetja pri privabljanju in zadrževanju kadrov, saj bo neto korist zaposlenih od bruto plače večja. To je ključno za preprečevanje odhajanja strokovnjakov v tujino in za ustvarjanje pogojev, ki bodo privabljali nove investicije. Posebej pomembno je tudi znižanje obdavčitve najvišjega davčnega razreda s 50 % na 45 %, saj se Slovenija s tem približuje evropskemu povprečju in zmanjšuje tveganje odseljevanja visoko kvalificiranega kadra.

Peti cilj je krepitev stabilnosti in predvidljivosti davčnega sistema. Pogoste spremembe in dodatni prispevki v zadnjih letih so zmanjšali zaupanje zaposlenih in gospodarstva v davčno okolje. S postopnim, jasno začrtanim dvigom olajšave in prilagoditvijo lestvice se davčnemu sistemu vrača stabilnost, hkrati pa se davkoplačevalcem daje predvidljiv signal, da bodo njihove neto plače v prihodnjih letih rasle.

Skupno predlog zakona sledi načelu enostavnosti, univerzalnosti in pravičnosti, in sicer vsak zavezanec bo imel višji neto dohodek, razbremenitev bo pregledna in enako dostopna vsem, ob tem pa bo Slovenija pridobila pomembne prednosti v mednarodni davčni in investicijski konkurenčnosti.

2.2 Načela

Predlog zakona upošteva naslednja načela:

- solidarnosti;
- dostopnosti;
- dosegljivosti;
- univerzalnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona prinaša dve rešitvi, ki se medsebojno dopolnjujeta in skupaj pomenita celovito razbremenitev dela ter povečanje neto dohodkov vseh zaposlenih.

Prva rešitev je postopno zviševanje splošne davčne olajšave. Splošna olajšava bi se v letu 2026 zvišala na 8.000 evrov, v letu 2027 na 9.000 evrov, od leta 2028 dalje pa bi trajno znašala 10.000 evrov. S tem bi se vsem zaposlenim, ne glede na dohodek ali socialni položaj, neposredno povečal neto dohodek, saj bi jim država pustila več denarja v žepu.

Druga rešitev je prilagoditev lestvice za odmero dohodnine. Vsi pragovi se sorazmerno zvišujejo, kar pomeni, da se zavezanci počasneje premikajo v višje davčne razrede. Prag za vstop v drugi razred se dviguje z 9.210 evrov na 10.630 evrov, prag za tretji razred z 27.089 evrov na 31.240 evrov, prag za četrti razred z 54.178 evrov na 62.480 evrov, prag za peti razred pa z 78.016 evrov na 90.000 evrov. Hkrati se stopnja obdavčitve v petem razredu znižuje s 50 % na 45 %. Takšna sprememba bo razbremenila zavezance s srednjimi in višjimi dohodki, izboljšala konkurenčnost plač ter zmanjšala davčni primež.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun, saj bo postopno zviševanje splošne davčne olajšave ter prilagoditev dohodninske lestvice, vključno z znižanjem davčne stopnje v petem razredu z 50 % na 45 %, pomenilo zmanjšanje prihodkov iz naslova dohodnine. Učinki se bodo pokazali postopoma, in sicer od davčnega leta 2026 dalje.

Na podlagi simulacij, pripravljenih ob upoštevanju povprečne bruto plače, števila davčnih zavezancev in veljavne davčne lestvice, se ocenjuje, da bodo učinki na proračunske prihodke naslednji: v letu 2026 bi izpad prihodkov znašal približno 220 milijonov evrov.

Poleg tega bo imela prilagoditev lestvice (višji pragovi in nižja stopnja v petem razredu) dodatne proračunske posledice. Po ocenah FURS in izračunih, temelječih na razporeditvi dohodkov zavezancev, znaša učinek te spremembe približno 120 milijonov evrov letno, ko bo sistem polno uveljavljen (od leta 2026 dalje).

V letu 2026 bi predlog zakona tako skupaj povzročil približno 340 milijonov evrov nominalnega izpada dohodnine.

Treba pa je poudariti, da gre pri navedenih številkah za potencialni nominalni izpad, ki se v praksi lahko pokaže bistveno nižji. To je mogoče zaradi določenih povratnih učinkov, ki jih prinaša višji neto dohodek zaposlenih. Višja kupna moč prebivalcev se bo deloma prelila v večjo zasebno potrošnjo, kar se lahko odrazi v dodatnih prihodkih iz naslova davka na dodano vrednost (DDV). Hkrati ukrep prispeva k večji konkurenčnosti plač.

Zmanjšanje obremenitve dela ustvarja spodbudnejše pogoje za zaposlovanje.

Skupno bi torej predlog zakona pomenil omejen, postopno naraščajoč izpad prihodkov iz naslova dohodnine, ki pa bi lahko bil dolgoročno nevtralen ali celo pozitiven zaradi višje potrošnje, večje zaposlenosti in večje konkurenčnosti slovenskega gospodarstva.

Predlog zakona nima finančnih posledic na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona (za izpada prihodkov iz naslova zvišanja splošne davčne olajšave in prilagoditve lestvice za odmero dohodnine) so v letu 2026 zagotovljena iz državnega proračuna pri uporabniku 1611 Ministrstvo za finance.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije.

5.2 Avstrija

Avstrija je v okviru davčne reforme iz leta 2022 dvignila neobdavčeni prag (Existenzminimum) in hkrati znižala obdavčitev v najnižjih razredih. Namen je bil povečati razpoložljive dohodke zaposlenih v času visoke inflacije in hkrati spodbuditi domačo potrošnjo. Avstrija s tem sledi načelu, da je najbolj učinkovit način za zaščito življenjskega standarda zaposlenih prav dvig osnovne olajšave oziroma zmanjšanje obremenitve nižjih dohodkovnih razredov.

5.3 Poljska

Poljska je leta 2022 uvedla eno največjih reform dohodnine v regiji, ko je splošno olajšavo dvignila na 30.000 PLN (okoli 6.700 evrov) letno. Ta ukrep je pomenil bistveno razbremenitev nižjih in srednjih dohodkov in je bil sprejet kot odgovor na inflacijo ter zahteve po večji kupni moči prebivalstva. Poljski primer jasno kaže, da so davčne olajšave univerzalno prepoznan in učinkovit instrument za spodbujanje domače potrošnje in izboljšanje življenjskega standarda.

5.4 Češka

Češka je leta 2021 ukinila t. i. »superbruto osnovo« in jo nadomestila s sistemom, kjer imajo vsi davkoplačevalci pravico do fiksne splošne olajšave. Leta 2025 ta znaša 30.840 CZK (okoli 1.250 evrov) letno, dodatno pa so predvidene še olajšave za otroke in

vzdrževane družinske člane. Čeprav je znesek nižji kot v Sloveniji, gre za jasno politično usmeritev v enostaven, univerzalen in pregleden instrument, ki ga pozna večina držav EU.

5. 5 Nemčija

Nemčija uporablja sistem osnovne olajšave (Grundfreibetrag), ki vsakemu davkoplačevalcu zagotavlja, da dohodek do določenega praga ni obdavčen. Leta 2025 znaša ta prag 11.784 evrov letno. Sistem se vsako leto avtomatično usklajuje z inflacijo, kar zagotavlja stabilno kupno moč prebivalstva in predvidljivost za davkoplačevalce. Nemški model je pogosto naveden kot primer dobre prakse, ker preprečuje, da bi inflacija zniževala realno vrednost neto plač.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona bo imel številne pozitivne posledice, ki presegajo zgolj fiskalni učinek na državni proračun. Gre za ukrep, ki bo imel neposreden vpliv na socialni položaj prebivalstva, konkurenčnost gospodarstva in dolgoročno stabilnost javnih financ.

Prvič, sprejem zakon bo izboljšal življenjski standard prebivalstva. Povečanje splošne davčne olajšave in sorazmerno zvišanje pragov v dohodninski lestvici bosta pomenila višje neto plače, kar bo zaposlenim omogočilo lažje pokrivanje osnovnih življenjskih stroškov. Učinek bo posebej izrazit pri nižjih in srednjih dohodkih, ki jih je inflacija najbolj prizadela, saj bo razbremenjen večji del njihovega dohodka.

Drugič, sprejem zakona bo prispeval k zmanjšanju socialnih razlik in krepitvi srednjega razreda. Ker se splošna olajšava priznava vsem zavezancem in ker se pragovi za vstop v višje davčne razrede zvišujejo, bodo koristi razbremenitve enakomerno razporejene med vse dohodkovne skupine. Takšna ureditev preprečuje drobljenje sistema na številne izjeme in posege ter krepí občutek pravičnosti in enakopravnosti, ki je temelj socialne države.

Tretjič, sprejem zakona bo imel pozitiven vpliv na gospodarstvo. Višji neto dohodki bodo spodbudili zasebno potrošnjo in s tem neposredno povečevali prihodke iz naslova DDV. Hkrati bo razbremenitev dela izboljšala konkurenčnost slovenskega poslovnega okolja, saj bodo podjetja lažje zadrževala in privabljala usposobljene kadre. To je še posebej pomembno v luči podatkov OECD, ki uvrščajo Slovenijo med države z nadpovprečno davčno obremenitvijo dela, kar zmanjšuje njeno privlačnost za domače in tuje investicije.

Četrto, sprejem zakona bo prispeval k omejevanju izseljevanja mladih in visoko usposobljenih strokovnjakov. Primerjave s sosednjimi državami jasno kažejo, da je razlika med bruto in neto plačo v Sloveniji manj ugodna kot v Avstriji ali na Hrvaškem. Če želimo, da mladi ostanejo doma in ustvarjajo prihodnost v Sloveniji, jim je treba zagotoviti večjo kupno moč in konkurenčne pogoje za delo.

Petič, sprejem zakona bo imel pozitivne demografske učinke. Višje neto plače bodo pomenile, da si bodo mladi lažje privoščili osamosvojitve, stanovanjski najem ali nakup,

kar bo neposredno vplivalo na odločanje za ustanavljanje družine. S tem se bo izboljšala demografska slika Slovenije, ki je ena ključnih dolgoročnih razvojnih izzivov države.

Nazadnje, sprejem zakona bo imel tudi sistemske posledice. Višje plače bodo zmanjšale odvisnost gospodinjstev od socialnih transferjev, saj bo več denarja ostalo v neto dohodkih zaposlenih. To bo zmanjšalo administrativno breme države in krepilo finančno samostojnost posameznikov, hkrati pa omogočilo bolj uravnotežen razvoj javnih financ.

Skupno bo predlagani zakon prinesel širok spekter pozitivnih posledic – od večje kupne moči gospodinjstev in zmanjšanja socialnih razlik do večje konkurenčnosti gospodarstva, večje stabilnosti trga dela in vpliva na ugodnejšo demografsko sliko.

7. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagatelji predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevno spremembo zakona. Gre za vsebinske spremembe ZDoh-2 z neposrednimi in takojšnjimi učinki na neto dohodke prebivalstva ter na strošek dela. Predlog zakona posega zgolj v dve vsebinski področji, in sicer v splošno olajšavo in dohodninsko lestvico ter ne odpira novih pravnih institutov, ne zahteva obsežnih podzakonskih aktov in je zato sistemsko ter normativno manj zahteven.

Nadalje je nujno, da se zakon sprejme čim prej, ker bi začel veljati za davčna leta od 1. januarja 2026 dalje.

II. BESEDILO ČLENOV.

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19, 66/19, 39/22, 132/22 – odl. US, 158/22, 131/23 – ZORZFS, 104/24, 22/25 – ZZZRO-1 in 40/25 – ZINR) se v 111. členu v prvem odstavku znesek »5.000 eurov« nadomesti z zneskom »10.000 eurov«.

2. člen

V 122. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v eurih		znaša dohodnina v eurih				
nad	do					
	10.630,00			16 %		
10.630,00	31.240,00	1.700,00	+	26 %	nad	10.630,00
31.240,00	62.480,00	6.900,00	+	33 %	nad	31.240,00
62.480,00	90.000,00	17.000,00	+	39 %	nad	62.480,00
90.000,00		27.900,00	+	45 %	nad	90.000,00

«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

(postopno dvigovanje splošne olajšave)

Ne glede na prvi odstavek spremenjenega 111. člena zakona znaša za davčno leto 2026 splošna olajšava 8.000 eurov in za davčno leto 2027 9.000 eurov.

4. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2026.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Člen določa, da se znesek splošne davčne olajšave z dosedanjih 5.000 evrov nadomesti z novim zneskom 10.000 evrov. Gre za bistveni ukrep predloga zakona, ki predstavlja univerzalen in pregleden način davčne razbremenitve vseh rezidentov.

Splošna olajšava je osnovni instrument, s katerim se zavezancem znižata davčna osnova in posledično dohodninska obveznost. Ker se priznava vsem davčnim zavezancem, ne glede na višino dohodkov ali socialni status, je to najpravičnejši in najenostavnejši mehanizem za povečanje neto dohodkov.

Z zvišanjem splošne olajšave na 10.000 evrov se zasleduje več ciljev, in sicer povečanje kupne moči prebivalstva, zmanjšanje davčne obremenitve dela, krepitev konkurenčnosti slovenskega poslovnega okolja ter izboljšanje socialnega položaja zaposlenih in njihovih družin. Ukrep je v skladu s priporočili OECD in Evropske komisije, ki Slovenijo opozarjata na nadpovprečno visoko obdavčitev dela in nujnost njene razbremenitve.

Predlagan člen tudi odpravlja negativne učinke odločitve vlade dr. Roberta Goloba, ki je konec leta 2022 ustavila že sprejet postopen dvig splošne olajšave, kot ga je predvidela novela Zakona o dohodnini iz leta 2022. Če bi bila olajšava uveljavljena, bi zaposleni do leta 2025 že imeli višje neto plače, vendar je vlada ta proces zaustavila, s čimer je bila delavcem povzročena neposredna finančna škoda.

K 2. členu

Člen določa spremembo lestvice za odmero dohodnine, pri čemer se sorazmerno zvišajo vsi dohodkovni razredi. Hkrati se stopnja v tem razredu zniža s 50 % na 45 %.

Vsi pragovi se sorazmerno zvišujejo. Prag za vstop v drugi razred se dviguje z 9.210 evrov na 10.630 evrov, prag za tretji razred z 27.089 evrov na 31.240 evrov, prag za četrti razred z 54.178 evrov na 62.480 evrov, prag za peti razred pa z 78.016 evrov na 90.000 evrov. Takšna prilagoditev pomeni, da se zavezanci počasneje premikajo v višje davčne razrede, kar prinaša razbremenitev predvsem srednjemu sloju.

Znižuje se stopnja obdavčitve v petem razredu, in sicer s 50 % na 45 %. S tem se odpravljajo izrazito visoke obremenitve najvišjih dohodkov, ki so bile v mednarodni primerjavi med najvišjimi v EU. Ukrep bo izboljšal konkurenčnost slovenskega poslovnega okolja, olajšal zadrževanje visoko usposobljenega kadra in zmanjšal spodbude za odhod v tujino.

Kombinacija višjih pragov in nižje najvišje stopnje obdavčitve bo prinesla občutne koristi za vse davčne zavezance. Tisti z nižjimi in srednjimi dohodki bodo plačali manj dohodnine zaradi počasnejšega prehoda v višje razrede, zavezanci z višjimi dohodki pa bodo dodatno razbremenjeni zaradi nižje najvišje stopnje obdavčitve.

K 3. členu

Člen določa postopno zviševanje splošne davčne olajšave. Čeprav 1. člen predvideva končno višino splošne olajšave v znesku 10.000 evrov, se z namenom postopne uvedbe in prilagoditve državnega proračuna uvaja prehodno obdobje dveh let.

V letu 2026 bi splošna olajšava znašala 8.000 evrov, v letu 2027 pa 9.000 evrov. S tem se obremenitev državnega proračuna razdeli na več let, hkrati pa se zaposlenim zagotovi postopno, vendar stalno povečevanje neto plač. Tak pristop omogoča lažje načrtovanje javnofinančnih prihodkov, saj se morebitni izpad iz naslova dohodnine uvaja v zmernem tempu, kar zmanjšuje tveganja za morebitna nihanja v proračunski bilanci.

Postopno zviševanje olajšave ima tudi pozitiven socialni učinek, saj zaposlenim že v letu 2026 prinaša pomembno razbremenitev, ki se nato v letu 2027 še poveča, dokler ne doseže dokončne vrednosti 10.000 evrov. Takšna ureditev daje prebivalstvu jasno in predvidljivo sporočilo, da se bo njihova neto plača v prihodnjih letih še naprej povečevala, kar krepi zaupanje v stabilnost davčnega sistema in spodbuja zasebno potrošnjo.

K 4. členu

Člen določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarja 2026, saj se takrat začne novo davčno leto.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

111. člen (splošna olajšava)

(1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 5.000 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) (črtan)

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 16.000 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove. Zmanjšanje se prizna v višini, določeni v odvisnosti od višine skupnega dohodka, in se izračuna po enačbi:

zmanjšanje = 18.761,40 eura – 1,17259 x skupni dohodek.

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.

122. člen (stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

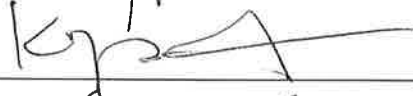

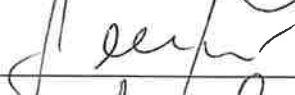

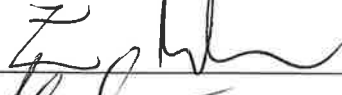

Če znaša neto letna osnova v eurih		znaša dohodnina v eurih				
nad	do					
	8.500,00			16%		
8.500,00	25.000,00	1.360,00	+	26%	nad	8.500,00
25.000,00	50.000,00	5.650,00	+	33%	nad	25.000,00
50.000,00	72.000,00	13.900,00	+	39%	nad	50.000,00
72.000,00		22.480,00	+	50%	nad	72.000,00

(2) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se ob upoštevanju ciljev ekonomske politike vlade in po predhodnem posvetu vlade s socialnimi partnerji določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena;

temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo. Koeficient se določi najmanj v višini 50 % rasti povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji za mesec junij tekočega leta v primerjavi z mesecem junijem prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, če je ta pozitivna.

(3) Usklajene zneske iz drugega odstavka tega člena, ob upoštevanju koeficienta, določenega v skladu z drugim odstavkom tega člena, določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, za naslednje leto določena uskladitev.

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV SDS

IME IN PRIIMEK	PODPIS
JELKA GODEC	
ANJA BAH ŽIBERT	
FRANC BREZNIK	
ZVONKO ČERNAČ	
mag. KARMEN FURMAN	
RADO GLADEK	
ALENKA HELBL	
ANDREJ HOIVIK	
JANEZ JANŠA	
JOŽEF JELEN	
ALENKA JERAJ	
FRANCI KEPA	
ANDREJ KOSI	
DANIJEL KRIVEC	
JOŽEF LENART	
SUZANA LEP ŠIMENKO	
TOMAŽ LISEC	
ŽAN MAHNIČ	
ZORAN MOJŠKERC	

BOJAN PODKRAJŠEK	
ANDREJ POGLAJEN	
FRANC ROSEC	
ANTON ŠTURBEJ	
JOŽE TANKO	